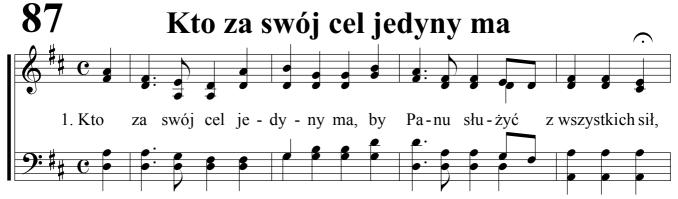

- 1. Krew, co spłynęła z Pańskich ran, obmyła ludzkość z wszystkich win i z śmierci dźwignie ludzki stan, gdy rządy zacznie Boży Syn.
- 2. Bo w Panu jest miłości toń, On umiłował cały świat. Ludzkości podał zbawczą dłoń, nadziei zesłał cudny kwiat.
- 3. Wnet Pański głos otworzy grób i wezwie zmarłych na swój sąd. Wśród tysiącletnich wzniosłych prób udoskonali ziemski ląd.
- 4. A kto wraz z Panem cierpiał tu i w Jego służbie żywot dał, Pan wieczne życie da tam mu, gdzie czeka nań niebiański dział.
- 5. Nagrodzi troski, znój i ból, do wiecznej chwały weźmie nas miłości pełen, Zbawca, Król, bo świta Tysiąclecia czas.

- 1. Kto za swój cel jedyny ma, by Panu służyć z wszystkich sił, Pan mu opiekę swoją da, pozwoli, aby silnym był.
- 2. Więc chociaż przyjdą chwile złe, z pokusą gdy się toczy bój, Pan naszą wiarę stwierdzić chce i wypróbować Kościół swój.

Refren:

Pan swoich świętych wiedzie sam, miłości Jego wielka toń, i w każdej chwili śpieszy nam z pomocą Jego święta dłoń.

- 3. Dlatego trzeba wiernie trwać i wierzyć, że w najgorszy czas Pan nie omieszka sił nam dać, opieką swoją wesprzeć nas.
- 4. A gdy nadejdzie życia zgon, zwycięskich świętych przyjmie Pan, wprowadzi do niebiańskich stron i da w nagrodę Boski stan.